

Jeg går tur med mit hjerte
gennem byen til café,
hvor jeg lader mig beværte
med en sandwich, en kop te.
Her er snak og energier,
men i hjertet er der fred.
Kristus frelser og befrier,
og mit indre hjælper med.

Her er mødre og fædre
og et barn, som leger trygt.
Gæster, som ku' ha' det bedre
uden ubegrundet frygt.
Hygge under parasoller,
hvor et ældre ægtepar
drikker kaffe, spiser boller,
mens jeg fylder Gralens kar.

Her er læsende singler,
som fra eget ene-bord,
taler høfligt, sårbart veksler,
en avissektion, et ord.
I de små konversationer
er jeg noget uerfar'n;
let fordrejes intentioner
af et fremmed indre barn.

Ak, den universelle
kærlighed kan misforstås,
man kan fanges i en fælde,
projiceres i en bås.
Men jeg husker med forstanden,
jeg er sjælens instrument.
Folk bli'r vænnet til hinanden
på de steder, jeg er kendt.

Jeg går tur med mit hjerte
gennem byen til mit hjem,
og i brystet er en smerte,
den er ikke ubekvem.
Den er kendt i visdomsskolen,
den er blandet op med fryd;
dybt fra Jorden stiger Solen,
intonerer Ordets lyd.

Frank Colding 12. juli 2024